

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 8 października 2018 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim – w sprawie z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. przeciwko (...) Spółka Akcyjna (...) w W. o zapłatę kwoty 1.039,35 zł – zasądził

od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.039,35 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 października 2017 r. do dnia zapłaty (punkt 1. wyroku) oraz – tytułem kosztów procesu – kwotę 339,00 zł, w tym kwotę 270,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt 2. wyroku).

Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 24 sierpnia 2017 r. miało miejsce zdarzenie komunikacyjne, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będący własnością A. F. (1) zaś odpowiedzialność cywilna posiadacza pojazdu wywołującego to zdarzenie stanowiła przedmiot ochrony ubezpieczeniowej udzielanej przez stronę pozwaną w związku z czym poszkodowana w dniu 24 sierpnia 2017 r. dokonała zgłoszenia szkody w (...) Spółka Akcyjna (...) w W.. W okresie wystąpienia zdarzenia szkodzącego poszkodowana nie posiadała innych pojazdów, którymi mogłaby zastąpić uszkodzony samochód zaś potrzebowała auta w związku z koniecznością dojazdów do pracy – z tej przyczyny bezpośrednio z miejsca zdarzenia poszkodowana udała się do firmy W. J., z którym zawarła umowę najmu samochodu zastępczego. Jak dalej ustalił Sąd I instancji, w chwili kiedy A. F. (1) dokonywała zgłoszenia szkody u pozwanego ubezpieczyciela, dysponowała już autem zastępczym – w oparciu o umowę zawartą z W. J. o czym poszkodowana poinformowała konsultanta (...) Spółka Akcyjna (...) w W. kiedy ten ostatni wskazał na możliwość najmu samochodu zastępczego za pośrednictwem pozwanego – wtedy konsultant strony pozwanej poinformował A. F. (1) o dobowych stawkach najmu aut zastępczych jakie są akceptowane przez ubezpieczyciela zaś w odniesieniu do uszkodzonego auta A. F. (1) była to stawka na poziomie kwoty 70,00 zł netto. (...) Spółka Akcyjna (...) w W. nie złożył poszkodowanej żadnej oferty najmu auta zastępczego, w szczególności nie podał jaki pojazd i kiedy mógłby zostać jej przekazany, nie wskazał żadnych warunków najmu ani też podmiotu, do którego należało się zgłosić.

Sąd Rejonowy wskazał również, iż poszkodowana w wyniku zdarzenia szkodzącego z dnia 24 sierpnia 2017 r. w tej samej dacie zawarła umowę najmu auta zastępczego z W. J., przedmiotem najmu był samochód marki N. (...)

zaś okres korzystania z auta zastępczego – nieokreślony (od dnia 24 sierpnia 2016 r. [w istocie rzeczy umowa zawarta została w dniu 24 sierpnia 2017 r. – w dalszej części uzasadnienia Sąd I instancji wskazuje na różne daty poszczególnych zdarzeń, posługując się oznaczeniem roku zarówno 2016 r. jak i 2017 r.] godz. 11.20 do dnia ustania szkody) a dobowy stawka najmu została ustalona na poziomie kwoty 135,00 zł netto (166,05 zł brutto). Poszkodowana – według ustaleń Sądu Rejonowego – korzystała z auta zastępczego do dnia 6 września 2016 r. (powinno być 2017 r.). Wynajmujący – w dniu 15 września 2016 r. (powinno być 2017 r.) – wystawił fakturę VAT, w treści której obciążył A. F. (1) obowiązkiem zapłaty kwoty 2.158,65 zł z tytułu czynszu najmu wskutek korzystania z auta zastępczego przez okres 13. dób.

Według dalszych ustaleń Sądu I instancji, w dniu 24 sierpnia 2016 r. (powinno być 2017 r.) poszkodowana zawarła z W. J. umowę cesji, w oparciu o którą przeniosła na wynajmującego auto zastępcze wierzytelność obejmującą prawo do odszkodowania jakie jej przysługiwało z tytułu odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody w związku ze szkodą komunikacyjną zarejestrowaną przez pozwanego ubezpieczyciela – celem zaspokojenia wierzytelności cesjonariusza z tytułu wynajmu samochodu zastępczego. Kontrakt przelewu wierzytelności zawarty został na firmowym druku W. J. i w jego imieniu podpisała go A. B., która była upoważniona do dokonania tej czynności.

Poza tym nabywca wierzytelności potwierdził zarówno upoważnienie A. B.

do podpisania umowy cesji wierzytelności z A. F. (1) jak i zawarcie przez nią takiego kontraktu.

Z kolei w dniu 25 sierpnia 2017 r. W. J. zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności, w oparciu o którą przeniósł na (...) Spółka

z ograniczoną odpowiedzialnością w C. prawo do odszkodowania w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 24 sierpnia 2017 r. zaś pismem z dnia 21 września 2016 r. (powinno być 2017 r.) powód wezwał (...) Spółka Akcyjna (...) w W. do zapłaty należności wynikającej z dokumentu rozliczeniowego VAT wystawionego przez W. J. z tytułu najmu auta zastępczego. Pozwany ubezpieczyciel – decyzją z dnia 4 października 2016 r. (powinno być w 2017 r.) – przy przyjęciu za uzasadniony 13. dniowy okres korzystania z auta zastępczego i dobowej stawki najmu na poziomie kwoty 70,00 zł netto - przyznał odszkodowanie w wysokości 1.119,30 zł.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał powództwo za zasadne w całości.

Sąd I instancji wskazał, iż – z uwagi na treść zeznań W. J., który potwierdził umocowanie A. B. do podpisania w jego imieniu umowy przelewu wierzytelności jak również zawarcie umowy cesji z A. F. (1) – wynajmujący auto zastępcze (będąc nabywcą wierzytelności od poszkodowanej) mógł następnie przenieść tę wierzytelność na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. przez co czynna legitymacja procesowa ostatnio wskazanego podmiotu jest niewątpliwa. Podnosząc, iż sam fakt najmu auta zastępczego przez A. F. (1) nie był kwestionowany przez stronę powodową jak również tę okoliczność że (...) Spółka Akcyjna (...) w W. nie kwestionował okresu najmu auta zastępczego (pozwany ubezpieczyciel zrefundował cały okres korzystania z takiego auta przez poszkodowaną), Sąd Rejonowy wskazał, że spór dotyczył wyłącznie wysokości dobowej stawki najmu – z uwagi na jej ograniczenie przez stronę pozwaną wobec powoływania się przez nią na ofertę najmu auta zastępczego jaka została złożona poszkodowanej. W ocenie Sądu I instancji, pozwany powołując się na tę okoliczność, nie wykazał jakoby złożył jakąkolwiek skuteczną i wiążącą ofertę najmu pojazdu zastępczego. Z treści nagrania rozmowy konsultanta strony pozwanej oraz A. F. (1) wynika bowiem, iż ta ostatnia została jedynie poinformowana o możliwości takiego najmu oraz o wysokości akceptowanych stawek zaś taka informacja nie może być uznana za skuteczne złożenie ważnej i wiążącej pozwanego oferty najmu auta zastępczego. Poszkodowana nie otrzymała bowiem żadnej szczegółowej informacji o warunkach ewentualnego najmu (w tym o stawkach najmu, o dodatkowych opłatach, o okresie najmu, o klasie pojazdu jak również informacji wskazujących kiedy i jaki pojazd może zostać podstawiony) a strona pozwana nie wykazała, że wypożyczalnia z nią współpracująca w ogóle dysponowała wolnymi pojazdami zaś okoliczność iż konsultant (...) Spółka Akcyjna (...) w W. poinformował „o widelkach” stawek obowiązujących dla poszczególnych klas pojazdów nie może oznaczać, że wiązały one pozwanego czy powoda. Zdaniem Sądu I instancji na podstawie tak ogólnikowych informacji (nie zawierających istotnych elementów umowy najmu) nie sposób jest uznać, iż pozwany złożył stanowczą i jednoznaczną ofertę najmu auta zastępczego przez co poszkodowana (niezależnie od tego, iż pochodzącą od pozwanego ubezpieczyciela informację o możliwości najmu auta zastępczego otrzymała kiedy korzystała już z takiego pojazdu z innej wypożyczalni) nie miała możliwości zweryfikowania warunków najmu.

Sąd I instancji wskazał również, iż (...) Spółka Akcyjna (...) w W. nie wykazał, iż stawka najmu jaka została zastosowana przez wypożyczalnię, z której korzystała A. F. (1) była zawyżona i nierealna na lokalnym rynku. Odwołując się do treści przepisu art. 6 kc, Sąd Rejonowy podniósł że w realiach niniejszej sprawy powód powinien był wykazać iż umówiona pomiędzy stronami umowy najmu stawka nie jest wygórowana oraz stanowi celowe i uzasadnione koszty najmu auta zastępczego natomiast strona pozwana powinna była udowodnić, że stawka ta była niezasadną, wygórowaną i drastycznie odbiegającą od stawek stosowanych na lokalnym rynku. W sytuacji kiedy – tak jak w przedmiotowej sprawie – sporna pozostaje stawka czynszu najmu auta zastępczego, jej określenie wymaga wiedzy specjalnej a tymczasem żadna ze stron niniejszego postępowania nie zgłaszała wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. W ocenie Sądu I instancji z analizy kontraktu najmu zawartej przez A. F. (1) i W. J. jednoznacznie wynikało, iż warunki na jakich jego strony zawarły umowę uzasadniały ustaloną w jej treści wysokość stawki zaś strona pozwana (pomimo tego, iż kwestionowała wysokość stawki) nie wykazała, że jest ona drastycznie wygórowana.

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy uznał za zasadną dobową stawkę najmu przyjętą

przez powoda (prawdopodobnie chodziło o stawkę ustaloną w umowie z W. J. skoro to on, nie zaś powód, był podmiotem wynajmującym)

– w wysokości 135,00 zł netto (166,05 zł) jako stawkę niewygórowaną i odpowiadającą średnim stawkom obowiązującym na rynku lokalnym miejsca zamieszkania poszkodowanej.

Sąd Rejonowy uznał nadto, iż w przedmiotowej sprawie nie może być wątpliwe, że wydatki związane z najmem auta zastępczego były zarówno celowe jak i uzasadnione. Obecnie samochód nie jest dobrem luksusowym i służy normalnemu codziennemu funkcjonowaniu – jego posiadanie nie jest więc niczym niezwykłym czy luksusowym. Najem auta zastępczego przez A. F. (1) był zatem konieczny do wykonywania zwykłych czynności oraz dojazdów do pracy przez poszkodowaną. Z tych względów Sąd Rejonowy uznał roszczenie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. za zasadne zasadzając na jego rzecz odszkodowanie w jego brakującej części, tj. w kwocie 1.039,35 zł (13 x 166,05 = 2.158,65 zł brutto – 1.119,30 zł).

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania Sąd Rejonowy oparł na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu zasadzając od pozwanego na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. kwotę 339,00 zł, na którą składała się opłata od pozwu (kwota 52,00 zł), opłata skarbową od dokumentu stwierdzającego ustanowienie pełnomocnika (kwota 17,00 zł) oraz wynagrodzenie radcy prawnego (w wysokości 270,00 zł).

Wyrok Sądu Rejonowego został zaskarżony w całości apelacją przez pozwanego (...) Spółka Akcyjna (...) w W.. Strona pozwana zarzuciła rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego:

I. naruszenie przepisów prawa procesowego mających istotny wpływ na wynik postępowania, tj. art. 233 § 1 kpc - poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego w sprawie a także błędną, sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego

i logiki ocenę materiału dowodowego, wyrażającą się w nieprawidłowej ocenie okoliczności, iż pozwany złożył propozycję organizacji najmu pojazdu zastępczego klasy adekwatnej do pojazdu uszkodzonego, wskazując na możliwość najmu adekwatnego pojazdu zastępczego po stawce dobowej 86,10 zł brutto a poszkodowany tę propozycję całkowicie zignorował, nie będąc zainteresowanym najęciem pojazdu zastępczego po tej stawce i jakkolwiek współpracą z zakładem ubezpieczeń w tym zakresie;

II. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.

a.) art. 354 § 2 kc, art. 362 kc, art. 826 § 1 kc oraz art. 16 ust. 1 pkt. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym oraz Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych - poprzez ich niezastosowanie, mimo że poszkodowany nie współpracował z pozwanym w zakresie najmu pojazdu zastępczego mimo takiej możliwości i przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody przez nieuzasadnione nieskorzystanie z propozycji najmu pojazdu zastępczego organizowanego przez zakład ubezpieczeń po stawce dobowej 86,10 zł brutto i zamiast tego korzystanie z pojazdu zastępczego po stawce dobowej 166,05 zł brutto;

b.) art. 361 § 1 kc - poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że zignorowanie oferty najmu przedstawionej przez pozwanego oraz skorzystanie z tożsamej, lecz znacznie droższej usługi mieści się w granicach adekwatnego związku przyczynowego ze szkodą.

W ocenie strony skarżącej Sąd I instancji w sposób nieprawidłowy przyjął, że zachowanie poszkodowanej polegające na całkowitym zignorowaniu propozycji organizacji najmu pojazdu zastępczego przy dobowej stawce najmu na poziomie 86,10 zł brutto i zamiast tego najęcie auta przy dobowej stawce w wysokości 166,05 zł nie stanowi nielejalnego działania w stosunku do ubezpieczyciela a koszty najmu auta zastępczego przewyższające koszty proponowane przez ubezpieczyciela pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. (...) Spółka Akcyjna (...) w W. ocena materiału dowodowego jaka została dokonana przez Sąd I instancji pozostaje w sprzeczności z treścią przepisu art. 233 § 1 kpc – Sąd Rejonowy błędnie odczytał ustaloną okoliczność, iż pozwany podczas zgłoszenia szkody skutecznie złożył propozycję najmu pojazdu zastępczego po stawce 86,10 zł brutto, wskazując iż „w

chwili zgłoszenia szkody konsultant poinformował poszkodowaną o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego z OC sprawcy” gdy tymczasem wówczas pozwany ubezpieczyciel złożył propozycję organizacji najmu pojazdu zastępczego przy zastosowaniu dobowej stawki na poziomie kwoty 86,10 zł brutto zaś poszkodowana do tej propozycji w żaden sposób się nie odniosła, całkowicie ją zignorowała i najęła pojazd zastępczy po dobowej stawce wynoszącej 166,05 zł brutto przez co nie wykazała woli współpracy ze strony pozwanej. Wobec faktu, iż (...) Spółka Akcyjna (...) w W. zapewniło A. F. (1), iż samochód zastępczy zostanie jej udostępniony na czas niezbędny informując jednocześnie poszkodowaną o możliwości uzyskania szczegółów w tym zakresie, w ocenie strony skarżącej, chybione jest twierdzenie Sądu I instancji, że pozwany nie złożył skutecznej i wiążącej propozycji organizacji najmu pojazdu zastępczego

(szczególnie, że poszkodowana nie była w ogóle zainteresowana współpracą z pozwanym ubezpieczycielem). Tym samym w konsekwencji Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że poszkodowana w żaden sposób nie przyczyniła się do zwiększenia rozmiarów szkody - najmując pojazd zastępczy za cenę niemalże dwukrotnie wyższą niż zaproponowana przez pozwanego doprowadziła do nieuzasadnionego zwiększenia granic uszczerbku przez co koszty wywołane wyborem najmu po stawce dobowej wyższej niż zaproponowana przez pozwanego wykraczają poza adekwatny związek przyczynowy i jako takie nie mogą podlegać indemnizacji.

Wskazując na powyższe zarzuty (...) Spółka Akcyjna (...) w W. wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości a w konsekwencji stosowną zmianę rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu, stosownie do wyniku sporu domagając się jednocześnie zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu przed Sądem II instancji według norm przepisanych.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. w złożonej odpowiedzi na apelację domagał się jej oddalenia jako w całości bezzasadnej oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez radcę prawnego za postępowanie przed Sądem II instancji, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja strony pozwanej – jako bezzasadna – podlegała oddaleniu w oparciu o przepis art. 385 kpc.

Nie znajduje uzasadnienia zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisu art. 233 § 1 kpc, które miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, poprzez brak wszechstronnego rozważenia zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i dokonanie jego oceny z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów. Strona skarżąca upatrywała naruszenia tego przepisu

w nieprawidłowej ocenie przez Sąd Rejonowy okoliczności, iż pozwany złożył propozycję organizacji najmu pojazdu zastępczego adekwatnej klasy do uszkodzonego auta wskazując na możliwość najmu takiego samochodu po dobowej stawce 86,10 zł brutto zaś poszkodowany tę propozycję całkowicie zignorował nie będąc zainteresowanym takim najmem i jakkolwiek współpracą z pozwanym ubezpieczycielem.

W niniejszej sprawie zasady z art. 233 § 1 kpc nie zostały naruszone, gdyż ocena zgromadzonego materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne zostały dokonane przez Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy i brak jest podstaw do podzielenia stanowiska apelującego co do ich nieprawidłowości. Sąd Rejonowy przeanalizował dowody i ocenił ich wiarygodność według własnego przekonania opartego o wszechstronną analizę zebranego materiału, zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Wnioski wyprowadzone z analizy dowodów nie budzą zastrzeżeń Sądu Odwoławczego.

Podnieść bowiem należy, iż wykazanie przez ubezpieczyciela samego faktu i daty złożenia stronie poszkodowanej propozycji zorganizowania najmu samochodu zastępczego odpowiedniej klasy, którego koszt miałby ponieść wyłącznie pozwany, nie zwalnia go automatycznie z odpowiedzialności odszkodowawczej wobec poszkodowanej z tytułu pełnych kosztów najmu pojazdu zastępczego w przypadku nieskorzystania przez nią z przedstawionej im propozycji i wynajęcia samochodu zastępczego w wypożyczalni nie współpracującej

z ubezpieczycielem. Ubezpieczyciel, powołując się bowiem na zaniechanie poszkodowanego i zachowanie wbrew obowiązki wynikającemu z treści art. 354 § 1 kc winien również udowodnić brak celowości skorzystania z najmu auta zastępczego u podmiotu zewnętrznego jak również rozmiar ewentualnej straty wynikłej z zaniechania skorzystania

przez poszkodowanego z propozycji ubezpieczyciela. Pozwany w trakcie postępowania przed Sądem I instancji zobligowany treścią art. 6 kc nie wykazał, że w wypadku skorzystania przez poszkodowaną z propozycji nieodpłatnego udostępnienia jej auta zastępczego, poniosłaby koszt takiego przedsięwzięcia jedynie w kwocie 70,00 złotych netto za dzień.

Nie udowodnił, przez przedstawienie stosownych umów i cenników, iż współpracował w tamtym czasie z wypożyczalnią pojazdów, wynajmującymi (udostępniającymi) jego klientom auta zastępcze za stawki w nadzwyczaj niskiej wysokości 70,00 złotych netto za dzień, pokrywane ostatecznie bezpośrednio przez ubezpieczyciela. W świetle okoliczności niniejszej sprawy znamienne pozostaje to, iż pochodząca od przedstawiciela pozwanego ubezpieczyciela (konsultanta przyjmującego zgłoszenie szkody) informacja w zakresie pojazdu zastępczego ograniczała się wyłącznie do wskazania poszkodowanej A. F. możliwości organizacji najmu auta zastępczego za pośrednictwem pozwanego ubezpieczyciela (jednakże bez określenia podmiotu wynajmującego ani też zasad takiego najmu) zaś kiedy pracownik pozwanego uzyskał od poszkodowanej wiadomość, iż korzysta ona już z samochodu zastępczego podał jej wyłącznie wysokość akceptowanej przez (...) Spółka Akcyjna (...) w W. dobowej stawki najmu (kwota 70,00 zł netto). W takiej sytuacji profesjonalny charakter działalności ubezpieczyciela wymagał przekazania poszkodowanej większego zakresu informacji – tak w zakresie samych zasad najmu auta zastępczego jak i w odniesieniu do możliwości rozważenia zasadności kontynuowania najmu u dotychczasowego wynajmującego przy czym dla dokonania przez poszkodowaną takiej analizy tym bardziej wymagane było poinformowanie o warunkach najmu proponowanego przez stronę pozwaną. Wbrew twierdzeniom apelacji (nie wskazuje na to rozmowa poszkodowanej z konsultantem) pozwany nie zapewniał A. F. (1) ani o tym, że samochód zastępczy zostanie jej udostępniony na niezbędny okres ani też nie wskazywał na możliwość uzyskania szczegółów w tym zakresie.

Oczywiście informacja ubezpieczyciela odnośnie możliwości skorzystania z jego pośrednictwem z usługi najmu auta zastępczego nie musi spełniać wymogów oferty zawierającej szczegółowe warunki najmu, jednakże – zwłaszcza w okolicznościach przedmiotowej sprawy kiedy to strona pozwana powzięła wiadomość o tym, że poszkodowana jest już najemcą takiego auta – pozwany zobowiązany był przedstawić A. F. informacje odnośnie zasad najmu pozwalające na porównanie chociażby w minimalnym stopniu warunków korzystania z auta zastępczego u obu podmiotów aby poszkodowana mogła je porównać i racjonalnie ocenić zasadność dalszego korzystania z auta zastępczego u dotychczasowego wynajmującego ewentualnie podjąć decyzję o zmianie tego podmiotu. Zaniechanie tych powinności ubezpieczyciela nie może obciążać negatywnymi skutkami podmiotu poszkodowanego.

W konsekwencji wobec prawidłowej oceny przez Sąd Rejonowy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego nie sposób przyjąć, iż poprzez uwzględnienie żądania (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

Sąd I instancji dopuścił się naruszenia przepisów prawa materialnego. Wobec braku możliwości oceny przez A. F. (2) atrakcyjności propozycji pozwanego ubezpieczyciela (z uwagi na zaniechanie przedstawienia zasad najmu a więc skutek okoliczności leżących po stronie pozwanej) nie sposób zarzucać poszkodowanej naruszenia zasady minimalizacji szkody a tym samym niezasadnie jest przyjmować – tak jak tego chce strona skarżąca – aby wysokość odszkodowania obejmującego refundację wydatków związanych z najmem samochodu zastępczego była zawyżona i nie odpowiadała zasadom statuowanym przez przepisy art. 361 i 362 kc.

Ze wszystkich wskazanych względów apelacja pozwanego ubezpieczyciela, jako niezasadna, podlegała oddaleniu.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z art. 99 kpc. Oddalenie apelacji skutkowało uznaniem powoda za wygrywającego postępowanie odwoławcze co z kolei obliguje pozwanego do poniesienia kosztów postępowania apelacyjnego, w tym także zwrotu powodowi poniesionych przez

niego kosztów – te ostatnie obejmowały wyłącznie wynagrodzenie pełnomocnika procesowego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. w kwocie 135,00 zł (§ 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Bartosz Kaźmierak Jolanta Jachowicz Paweł Kowalczyk